

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Maroxo - Arzúa, 1979-09

Informante: Salomé (74)

Compiladora: Dorothé Schubarth

Transcripción: Dorothé Schubarth e Antón Santamarina

Arzua, II, 1, Morroxo, Salomé

CD 21, 4-5

Xuegos dos casados.

II,1,160
210.

(4)

Vestíase un mozo con un manto vello y poñíase no medio da corte arredor da corte estaba cada mozo con unha moza, e preguntáballe o mozo do medio a cada moza:
¿E usted está casadiña? -si- ¿e contentiña?
-moito millor- pois veu unha orden do Santo Papagollo de Roma que bote o marido fora e escolla e a moza escollía outro. Despois sucedía o revés os mozos escollían as mozas e cando facían o cambio a vella (que era o mozo do centro vestido co mantón) tirábanos no chao y como daquela no se usaban bragas víásenos todo, entónces eu decíalle a min: "Venme buscar ó medio da corte, se non a vella dame unha ghaleadura.

(5)

-R I- Martín García. "Pasou en Ferrol"

II,1,214.-RI-

- 1) ^{Vn} mocito de Mughardos
llamado Marín García
se namoró de una joven
que se llamaba Sofía. (16)
218. 2) A los primeros de enero
con Sofía se casó,
y de allí a poco tiempo
de otro se enamoró.
- ²³⁰
222. 3) De una criolla que vino
a Mughardos de veraneo
le robaba el corazón
a aquel mozo postinero.
- ²⁴⁰
226. 4) A Buenos Aires marcharon,
era una chica muy guapa
la querida de García
que pasaba día y noche
con ella se adivertía.

Museo
do Pobo
Galego

Instituto de
estudos das
identidades

Arzúa Salomé 74 21, 4

Marzo, Arzúa.

Setembro 1979

II, 1, 160

Xueño dos casados

I 50

~~Un~~ un mozo, poñía un manto vello cuberto,
así a cabeza e todo.)
no medio da corte, e despois todo arredor da corte
estaba un mozo cunha moza, cada mozo coa súa moza,
cada un que lle gustaba milleiros collía que lle parecía a el, énon sabe?
e entónces viña outro perguntando: . De onde
está esta casa diña?
Entón, si señora
e contentiña?
moito milleiro
pois veu unha xorden do Santo Papafalho (da Roma
que botá os ~~fillos~~ ^{fillos} fóra e qu'escolla.
Entónces tiñas que escoller moito, moito mozo,
e se cad'el é cortexado, o outro iba a estar com'atendido
me' aquel mille
escollido que lle parecía; ligo;
Fulano de tal, Fulano.
E viña correndo, o outro viño correndo, pero despois
así qu'acababa de caer an' ~~todo~~
empezaba cos mozos.
[De onde 'stá esta casa diña?] Tou si señora
[é contentiña?] moito milleiro...
e despois pedían os mozos ás mozas ¿sabe?
E había un qu'estaba conigo e de lle dician
"venme pillar ó medio da corte", chamábanlle a vella
á moza qu'estab'ahí.
O x mozo non lle facían mal ningún, muller, pero
se cadra botábanlle as maldas e pillában...
deitábanlle na corte, andaban a uoldas e risas,
pero nin unha muller lle gustaba que non era
coma home, non se che ven as pernas, porqu'hai
fixas, hai bragas, hai todo, pero daquela non había nada